

Kornfeld Ferenc Krausz Dáviddal

A képen Krausz Dáviddal vagyok lefényképezve, amikor egyszer itt volt nálunk látogatóban.

[A háború után] az én generációm, a barátok egymás után alijáztak. Mi is készültünk elmenni. Mindegy volt nekünk, hogy itt kezdünk nulláról vagy máshol a világban. A háborús időszak, a sok megalázkodás állandóan végigkísért bennünket az életben. Ezért akartunk elmenni olyan helyre, ahol már nem lenne ilyen problémánk. Ugyanakkor a feleségem kijelentette, hogy ő túlélte a háborút a testvérével, sem a szülei, sem a másik testvére nem maradt meg. Ő a testvére nélkül nem megy sehová. A feleségem testvére nem volt hajlandó semmi körülmények közt sem elmenni, mert szerelmes volt.

A barátaink, akikkel együtt nőttünk fel, 1948 óta, amióta csak megalakult Izrael, szabad emberként élték az életüket. Közülük nem egy katonai táborno lett. Egyik nagyon jó gyerekkori barátom, Krausz Dóved (Dávid) országos rendőrfőparancsnok lett, majd utána idekerült Magyarországra mint nagykövet.

A kép 1989-ben készült a dunaszerdahelyi lakásunkon. Dóved akkor volt bypass-operáció után, és sikerült hazalátogatnia. Akkoriban országos rendőrkapitány volt Jeruzsálemben, táborno ki rangban. A következő években, amikor Izrael budapesti nagyköveteként tevékenykedett, rendszeresen járt látogatóba.

"Múlt héten Tel-Avivban elhunyt Dávid Kraus, Izrael korábbi budapesti nagykövete. Dunaszerdahelyen született 1928-ban, 1947-ben kivándorolt a Szentföldre; ott kezdte rendőrkariyerjét, s a táborno ki rangig jutott. Budapestre a 90-es évek elején érkezett, s komoly barátság fűzte Antall József néhai magyar miniszterelnökhöz" -- "Pozsonyi Új Szó", 2000. december 20.